

Avainopistojen matka Tukholmaan 30.3.-2.3.2025

Avainopistojen matkasta Bergenin seudulle syksyllä 2023 tuli niin hyvää palautetta, että opintomatkailua haluttiin jatkaa. Keväällä 2025 vuorossa oli Ruotsi, Tukholman seutu.

Mukana matkassa oli edustajia Loimaalta, Helsingistä ja Karstulasta. Matkajärjestelyistä vastasivat Ilze Liepina-Naula, hankekoordinaattori Loimaalta ja Sirkka Hokkanen, vararehtori Karstulasta. Loimaalaisten matka toteutettiin osin hankerahalla (job-shadowing) ja Helsingin Teijo Mathlin ja Karstulan Sirkka saivat rahoitusta suomalais-ruotsalaiselta kulttuurisäätiöltä.

Yhteinen matka alkoi Turun satamasta sunnuntai-iltana. Laivalla oli hyvää ruokaa ja seuraa sekä toisiin matkalaisiin tutustumista.

Maanantaina ensimmäinen kohde oli Kaggeholms Folkhögskola. Opiston omistaa helluntailiikkeen koulutus- ja kurssitoiminnan sääti. Se toimii kulttuurihistoriallisesti merkittävässä Rörstrandin linnassa, Vasastanin kaupunginosassa. [Kaggeholms Folkhögskola | Allmän Kurs Media Musik Bibel](#) .

Seuraava kohde oli Älvsjössä katolinen St Birgittas Folkhögskola. [St:ta Birgittas folkhögskola](#) Nettisivujensa mukaan opisto keskittyy käytännön sosiaalityöhön yhdistettynä ignatiaaniseen pedagogiikkaan (perinteet 1500-luvulta).

Tiistaina kävimme Bromman kansanopistossa. [Bromma folkhögskola](#) Sen omistaa Ekumeniakirkko, baptisti-, metodisti- ja lähetyskirkkojen yhteistyöelin.

Iltapäivään mahtui myös aikaa, jolloin itse kukin kuljeskeli Tukholman nähtävyyksiä ja kauppoja katsastamassa. Ja sitten iltalaivalla Turkuun ja kotiin ”taskut täynnä” ajatuksia, ideoita ja yhteistyösuunnitelmia.

Kaikissa Ruotsin kansanopistoissa on ns. allmän kurs, kansanopistovaihtoehto lukiolle. Kukin opisto voi rakentaa sen oman näköisekseen. St Birgittassa oli tarjolla kolme eri versiota: korkeakouluopintoihin, hoitoalalle ja sosiaalialalle suuntavat. Brommassa ja Kaggeholmissa tarjotaan yleisen korkeakoulukelpoisuuden tarjoava kurssi, Brommassa lisäksi teatterialalle suuntaava versio.

Muuten opintotarjonta oli tutustumiskohteissamme aika lailla vastaavaa kuin Suomessa: raamattu-, musiikki-, kuvataide- ja medialinjat sekä ammatillisia linjoja (hoiva-avustaja, sosiaalikasvattaja, vapaa-ajan ohjaaja, diakoni).

Vaikka lainsäädäntö ja rahoitus on erilaista kuin Suomessa, käytännön toiminta kansanopistoissa ja kansanopistopedagogiikka vaikutti olevan samanlaista molemmissa maissa. Opistojen taustat voivat olla monenkirjavat, mutta kansanopistopedagogiikka on sama: huomataan ja huomioidaan jokainen, annetaan jokaisen äänen kuulua, opitaan toinen toisilta ja autetaan elämässä eteenpäin sekä toimitaan aktiivisesti lähiyhteisössä.

Kansanopistojen toimintamahdollisuuksia on kiristetty ja kiristetään kummassakin maassa. Silti on hieno huomata, miten arvokkaana ja vaikuttavana opistoissa opiskelleet, opiskelevat ja työtä tekevät pitävät kansanopistojen työtä. Kansanopistojen merkitys yksilöille ja yhteisölle, aktiiviselle kansalaisuudelle ja Pohjoismaiselle demokratialle on edelleen suuri.